

Ligesom det nemlig har maattet forekomme rigtigst at holde den i Loven af 11te Marts 1851 opførte 5te Lønningsklasse — Noersebetejente, Vægtere, eedsvorne Karle m. fl. — udenfor Lønningsloven, og, paa samme Maade som Tilfældet er paa andre Administrationsbudgetter, enten i Lønningsloven eller i Finantsloven at erholde de til saadanne Lønning fornødne Midler stillede under Cet til Naadighed, saaledes er det formeent, deels at man paa flere Steder vilde kunne gjøre et større Brug af saadan Medhjælp end hidtil og derved bespare enkelte Assistentlønninger, navnlig naar man ved at kunne byde den Vedkommende et bedre Vederlag, faae sig istand til at vinde bedre og brugbarere Kræfter, deels at man mulig enkelte Steder kunde erhverve den til visse Tider fornødne forøgede Medhjælp ved midlertidige Constitutioner, saaledes at Udgiften bespares paa de Tider af Aaret, hvor Forretningerne ligge stille eller dog ere af ringere Omfang. Man tør imidlertid ikke paaregne ad den sidste Veie i Almindelighed at komme meget langt, da de smaa Forhold paa de fleste Steder gjøre det tilfældigt, om man overhovedet kan finde de fornødne Kræfter til de giivne Tidspunkter, og da derhos langtfra alle forhaandenværende Kræfter kunne bruges, men kun saadanne, som man med tilstrækkelig Sikkerhed, saavel med Hensyn til Udførelsen i Almindelighed som med Hensyn til Varetagelsen af Statskassens Arbejde, tør antænde Forretningerne. Det er derfor ogsaa navnlig den forstnævnte Maade at erstatte Mangelen af Soldassistenten paa, som man tør have for Øie, og som bør bringes i Beregning, naar der er Spørgsmaal om en Opjøselse af Befolkningskræfterne. Af Hensyn til de forskjellige Krav, de værlende Forhold kunne stille, er det anseet rigtigst at henbise den her omhandlede Medhjælpssum til Bevilling gjennem Finantsloven.

Tænsides med den ovenfor omtalte Fremstilling af det nuværende Forhold er der i Bilag 1 givet en Oversigt over, hvorledes Soldpersonalet efter det nærværende Lovforslag er tænkt fordeelt paa de enkelte Soldsteder og som et Supplement hertil er paa Bilag 2 fremstillet, hvorledes de udenfor Lønningsloven i Overens-

stemmelse med det Foranstaaende faldende Opfyndudgifter ere calculerede til Bevilling gjennem Finantsloven.

Det tør her bemærkes, at medens vel Intradernes Størrelse, der paa Bilag 1 vil findes angiven gjennemsnitlig ved hvert Soldsted, i Almindelighed kan ansees for angivende Omsættningens Omfang og dermed tildeels Soldvæsenets Forretningsmængde, tør man dog ikke ene gaae ud herfra ved en Bedømmelse af Spørgsmaalet om det Antal Embeds- og Bestillingsmænd, som hvert Soldsted har fornødent, idet, afseet fra om Indtægterne væsentlig fremkomme ved Sold- eller Brænderiavgifter, andre Momenter herved komme i Betragtning, deels locale Forhold, deels Sindsfølelsens Bestaffenhed og den Maade, hvorpaa den skeer, m. fl. lign., ligesom det overhovedet ikke maa oversees, at paa mange Steder falde Forretningerne ikke ligeligt Aaret rundt, men ophobe sig til enkelte Tider, saa at det Personale, der maaskee kan synes rigeligt i Almindelighed, til disse Tider er utilstrækkeligt.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

Den her foreslaaede Ordning af Soldvæsenets Personale og Suddeling i Lønningsklasser er væsentlig stemmende med Loven af 1851. Naar der i nærværende Lovforslag imidlertid kun fremtræder 4 Lønningsklasser, medens Loven af 1851 har 5, er Aaledningen hertil alt omtalt i det Foranstaaende.

I første Lønningsklasse foreslaaes der som hidtil 3 Overtoldinspectorer, nemlig en for Kjøbenhavn, en for Østifterne og en for Nørrejylland; dette deres Forretningsomraade er dog ikke angivet i Loven, da det maa ansees hensigtsmæssigt for Bestyrelsen at have fri Haand til en saadan Omlægning af Overtoldinspectorerne, som Forholdene mulig i Tiden kunne tilfige. Begyndelseslønningerne ere fastsatte til et lavere Beløb end nu, da de ere afslagne med 2,800 Rd. samt midlertidigt Lønningsstillæg, heraf efter Lov af 11te Mai 1866, 216 Rd., hvormod der i § 2 er foreslaaet bevilget for disse Embedsmænd